

Thierry Meyssan: Jsme násilně konvertováni k transhumanismu

- CZ24 News | 13. října 2021

Dne 18. října 2019, tři měsíce před vyhlášením poplachu kolem Covid-19, byla provedena simulace epidemie. Práce byla financována Nadací Billa a Melindy Gatesových.

Žijeme v rychle se měnícím světě. Během epidemie Covid-19 se obrovské množství peněz soustředilo v rukou několika superbohatých. A noví oligarchové se hlásí k transhumanismu. Aniž si to uvědomujeme, přijímáme jejich ideologii a začínáme ji uplatňovat v praxi. Lékaři na Západě odmítají novou nemoc léčit a nám se zdá samozřejmé vsadit na mRNA vakcíny. A skutečnost, že tato strategie je vražedná, děsí jen málo lidí. A o opačném směru se už nikdo ani nezmiňuje.

Sebeizolace jako politická reakce na epidemii Covid-19 podpořila přerozdělení globálních financí ve prospěch několika internetových společností (Microsoft, Alphabet...). Současně se investiční fondy (Vanguard, Blackrock...), které již vlastnily astronomické částky a mohly diktovat státům své podmínky, staly majetkem několika rodin. Ke koncentraci bohatství v rukou hrstky supermiliardářů došlo na pozadí drastického zbídačení obyčejných lidí.

Střední třída, která se po rozpadu SSSR a nástupu ekonomické globalizace začala pomalu rozkládat, postupně mizí. Demokratické systémy se ve skutečnosti nebrání vzniku obrovské propasti mezi bohatými a chudými.

Jak už to v dobách změn politického systému bývá, společenská třída, která soustředila moc ve svých rukou, se snaží prosadit svou vizi světa. Dnes se takovou myšlenkou stal transhumanismus. Věří se, že vědecký pokrok umožní změnit lidskou biologii tak, aby se člověk stal nesmrtelným. Zdá se, že padesát nejbohatších lidí planety těmto představám věří. Podle jejich přesvědčení budou lidé nahrazeni roboty, podobně jako věda nahradila náboženství.

Aby nám tuto ideologii vnutili, začnou majitelé největších majetků ovládat naše myšlení a nutit nás, abychom podle ní jednali. Příkladem je naše reakce na epidemii Covid-19. Vždy během všech epidemií bez výjimky se lékaři snažili léčit nemocné. Tak tomu bylo i v minulosti. Nyní, s ideologií transhumanismu, není třeba nikoho léčit; mRNA vakcína ochrání každého. Ve většině vyspělých zemí mají lékaři zakázáno léčit pacienty a lékárny mají zakázáno prodávat léky, které jim mohou pomoci v boji s jejich nemocí (hydroxychlorochin, ivermektin atd.).

Lékařský časopis Lancet zveřejnil článek, v němž se uvádí, že tento všem známý lék, který v minulosti užívaly miliony lidí, údajně zabíjel pacienty trpící Covidem-19. Velké společnosti na internetu blokují účty, které tyto léky propagují. Vše by mělo být provedeno tak, aby jedinou volbou byla vakcína mRNA.

Nejsem lékař. A já nevím, co je to za léky. Ale jsem člověk, který vidí, že veškerá debata na téma epidemie je zablokována. Nezasahuji do argumentů vědců, jen konstatuji uzavřenost debaty.

Kauza proti lékařům, kteří vystoupili proti mRNA vakcínám není u konce. Dne 22. září 2021 uspořádal prezident Joe Biden prostřednictvím videokonference celosvětový summit k distribuci 500 milionů dávek mRNA vakcín. Země, které měly být příjemci tohoto daru, summit překvapivě bojkotovaly. Vakcíny s mRNA nepovažují za řešení. [1]

K jejich pochopení by měl stačit jednoduchý výpočet. V zemích, které se spoléhaly na mRNA vakcíny, bylo 20 až 25krát více úmrtí na milion obyvatel než v zemích, kde pacienty léčili lékaři.

Zdá se, že transhumanismus nás okouzluje a my nejsme proti zákazu léčby Covid-19. Mimo Západ je tato ideologie méně rozšířená než u nás.

Klasicky se vakcinace prováděla oslabenými viry, s jejichž pomocí se organizmus učil bojovat proti nemoci. Ale mRNA-vakcíny, používané proti COVID-19, vakcínami v pravém slova smyslu nejsou.

Propaganda

Z historie víme, že k nastolení nového režimu je třeba vštípit lidem novou ideologii. A jakmile se mu subjekty podvolí, je pro ně obtížné z něj vycouvat. Partie je rozehrána. Tomuto procesu se říká propaganda. Ten není zaměřen na diskusi, jeho cílem je změnit chování lidí. [2]

Poté, co jsme odmítli pokusy s léčbou Covid-19, jsme všichni souhlasili s očkováním a nyní i s hygienickými průkazy. Jsme zralí na přijetí nového režimu. Je absurdní nazývat ji diktaturou – to je pojem z dávného světa. Zatím nevíme, jaký bude nový režim, ale všichni ho už společně budujeme.

Vzpomínání boháči se stali mocnějšími než státní orgány a začínají je ohrožovat. Koneckonců, úřady mají velmi konkrétní úkoly a nemají dostatek pravomocí jednat. A novodobí boháči si mohou investované prostředky kdykoli vrátit a převést je jinam. Veřejných fondů není mnoho a nemohou konkurovat soukromým fondům, a proto jsou na nich závislé.

Firemní „médiá“

Takzvaná korporátní „médiá“ se dávají do služeb tohoto projektu. Po celou dobu své existence, a zejména od konce studené války, se žurnalistika snaží o „objektivitu“, i když všichni vědí, že to není možné.

U soudu se nevyžaduje, aby svědci prokázali „objektivitu“. Jsou povinni *„mluvit pravdu, celou pravdu a pouze pravdu“*. Je však také známo, že každý z nás vnímá jen část pravdy a záleží na jeho stavu. Když tedy auto srazí chodce, většina svědků z řad kolemjdoucích chodce ospravedlňuje a svědci z řad motoristů se domnívají, že řidič dodržoval předpisy, zatímco chodec je porušil. Teprve na základě všech důkazů lze zjistit, co se skutečně stalo.

Firemní médiá reagovala na příchod nových tváří v oboru (bloggerů a sociálních médií) snahou o jejich diskvalifikaci: Všechny tyto tváře jsou prý velmi hezké, ale nejsou dostatečně vzdělané a nemohou se s nimi srovnávat.

Profesionální novináři rozlišují mezi svobodou slova (pro všechny) a svobodou tisku (pouze pro ně). Postupem času se začali chovat jako učitelé, kteří mohou učit ostatní a dávat špatné známky těm, kteří se jim snaží odporovat. Proto se rozhodli svá tvrzení ověřit, stejně jako to dělají moderátoři televizních her.

Korporátní „médiá“, znepokojená tím, že se významní politici postavili na stranu voličů, a nikoliv na stranu velkých boháčů, rozšířila kontrolu faktů i na ty, kteří se postavili na stranu politiků. Už neexistují pořady, v nichž by vedoucí pracovník byl podroben kontrole faktů ze strany redakce. Politický diskurz, jehož smyslem je analyzovat společenské problémy a hledat způsoby jejich řešení, se omezil na kontrolu statistik.

Korporátní „médiá“ se nejprve etablovala jako „čtvrtá moc“ a poté, co si podmanila ostatní, se stala

hlavní silou. Pojem „čtvrté moci“ zavedl v 18. století britský politik a filozof Edmund Burke. Spolu s duchovní a světskou oblastí řídí obyčejné lidi. Burke jako stoupenec liberálního konzervatismu nezpochybňoval jeho legitimitu. Dnes však všichni víme, že tato moc není založena na hodnotách, ale na penězích jejích zakladatelů.

Korporátní „médiá“ neustále zužují okruh témat, o nichž diskutují. Vyhýbají se analýze a omezují svou práci na ověřování pravdivosti informací.

Před dvaceti lety mě noviny, které vyvracely mou práci, označovaly za „konspiračního teoretika“. Dnes se již neodvažují diskutovat o mých textech, protože nemají možnost ověřit si fakta. Spokojí se s tím, že mě označí za „nespolehlivý zdroj“. U mladších a neprofesionálnějších novinářů se korporátní „médiá“ spokojí s pouhými urážkami. Nakonec se mezi nimi vytvoří propast.

Tento fenomén se projevil zejména v případě „žlutých vest“ – obyčejných občanů protestujících proti sociologické proměně světa ještě předtím, než jejich řady posílila sebeizolace. Vzpomínám si na jeden pořad na zpravodajském kanálu, kdy poslankyně navrhla, aby žluté vesty dostaly dávky, na což mluvčí žlutých vest reagoval takto:

„Nepotřebujeme dávky. Bojujeme za spravedlivější sociální systém“.

Korporátní média se bez váhání zbavila mluvčích, jako je tato moderátorka sociálních problémů, a nahradila je těmi, kteří předkládají konkrétní a naléhavé požadavky. Udělali vše pro to, aby cenzurovali naše myšlenky.

Dobré a špatné hodnocení

Úkolem nové vládnoucí elity je vypracovat „Seznam zakázaných publikací“. V minulosti církev, která nebyla jen shromážděním věřících, ale také politickou mocí, vydávala seznamy knih, které měli všichni věřící kromě církevních představitelů zakázáno číst. Chtěla chránit lidi před hříchem a před lži odpůrců autority. Ale netrvalo to dlouho. Věřící zbavili církev politické moci.

Bývalí představitelé NATO a Bushovy administrativy vytvořili v New Yorku společnost NewsGuard, která byla zodpovědná za vytvoření seznamu nedůvěryhodných webových stránek (mezi nimiž byla i ta naše). [3] Nebo Bill Gates společně s NATO, EU a řadou dalších vytvořil systém CrossCheck, který mimo jiné umožnil dekodéry Monde. [4] Zdá se však, že tento projekt byl v důsledku exponenciálního růstu informačních zdrojů pohřben.

Nejnovější metodou je identifikovat nikoliv zdroje považované za nespolehlivé, ale ty, které mluví pravdu.

Francouzský prezident Emmanuel Macron nedávno zřídil „Komisi proti dezinformacím a konspiracím“. Předseda komise, sociolog Gerald Bronner, se domnívá, že stát má povinnost vytvořit orgán, který by stanovil pravdu na základě „vědeckého konsenzu“. Považuje za nepřijatelné, aby slovo „vysokoškolský učitel“ bylo ztotožňováno se slovem „žlutá vesta“. [5]

To vše je již dávnou minulostí. V 17. století Galileo Galilei tvrdil, že Země obíhá kolem Slunce, a ne naopak. Předchůdci Geralda Bronnera mu odporovali a poukazovali na Písmo svaté, které bylo považováno za neměnný zdroj poznání. Nakonec ho tento „vědecký konsensus“ odsoudil.

Dějiny vědy jsou doslova nabitě takovými příklady. Téměř vždy byly vědecké objevy odmítnuty „vědeckým konsensem“. Myšlenky objevitelů většinou zůstávaly nepřiznané, aby byly přijaty až po smrti vůdčích osobností „vědeckého konsenzu“...

Thierry Meyssan (1957) je francouzský novinář a publicista, vydal bezmála dvě desítky knih, předseda sítě Voltaire a zakladatel centra Réseau Voltaire. LGBT aktivista. V roce 2002 napsal a vydal knihu „Příšerná faleš“ (fr. L'Effroyable Imposture) o teroristických akcích 11. 9. 2001, která se stala světovým bestsellerem (přeložena do 28 jazyků). Následkem toho se stal v USA nežádoucí osobou a hrozbou pro bezpečnost NATO. Jeho zatím poslední knihou ve francouzštině je „Zločiny hlubinného státu. Od 11. září do Donalda Trumpa“, vydaná v roce 2017.

Literatura:

- 1] « Boycott général du Sommet Global contre la Covid-19 », Réseau Voltaire, 24 septembre 2021.
- [2] « Les techniques de la propagande militaire moderne », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 16 mai 2016.
- [3] « L'UE, l'Otan, NewsGuard et le Réseau Voltaire », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 5 mai 2020.
- [4] « L'Otan et l'Union européenne derrière le Décodex », Réseau Voltaire, 16 février 2017.
- [5] « Emmanuel Macron installe une mission contre la désinformation et le conspirationnisme », Réseau Voltaire, 30 septembre 2021.

AUTOR: Thierry Meyssan

UVEŘEJNIL: outsidersmedia